

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 125

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 8 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 642 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală	2–3
Decizia nr. 747 din 23 noiembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	4–5
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
3. — Ordonanță de urgență privind unele măsuri fiscal-bugetare	6–8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 642

din 17 octombrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Vlad în Dosarul nr. 21.928/325/2016/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.804D/2016.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă, ca urmare a pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 437 din 22 iunie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Decizia penală nr. 797 din 4 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 21.928/325/2016/a1, **Tribunalul Timiș — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Adrian Vlad într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații formulate de acesta împotriva unei încheieri a judecătorului de cameră preliminară, prin care a fost dispusă măsura arestului preventiv în privința sa.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că prevederile art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală, astfel cum acestea au fost modificate prin dispozițiile art. I din Legea nr. 75/2016 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 82/2014 pentru modificarea și completarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, sunt neconstituționale întrucât nu permit exercitarea niciunei căi de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară se pronunță asupra

măsurilor preventive precizate prin rechizitoriu, această încheiere fiind definitivă. Se susține că, pentru acest motiv, textul criticat creează discriminare între inculpații ale căror astfel de contestații sunt soluționate de către instanțele de fond și cei ale căror contestații sunt soluționate direct de către instanțele investite cu soluționarea contestației, întrucât această diferență de regim juridic în privința dreptului de a promova o cale de atac împotriva încheierii prin care judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra măsurilor preventive nu este generată de criterii obiective, care să țină de conduita părților, ci de operativitatea organelor judiciare. Pentru aceleași considerente, se susține încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale referitoare la folosirea căilor de atac și la accesul liber la justiție. Se susține, de asemenea, că, distinct de celelalte etape procesuale, în această fază procesuală, inculpatul și procurorul sunt privați de calea de atac prevăzută la art. 205 alin. (1) din Codul de procedură penală.

6. **Tribunalul Timiș — Secția penală**, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-a exprimat opinia cu privire la prezenta excepție de neconstituționalitate.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă și, în subsidiar, neîntemeiată. Se susține că autorul excepției nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci se arată nemulțumit de faptul că competența de a se pronunța cu privire la măsurile preventive dispuse de judecătorul de cameră preliminară, care expiră în timpul soluționării contestației formulate împotriva încheierii pronunțate de acesta, a fost dată judecătorului de cameră preliminară de la instanța superioară sau completului competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației. Or, conform dispozițiilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului. Se arată, de asemenea, că, în susținerea excepției de neconstituționalitate, sunt enumerate mai multe dispoziții constituționale, fără a se arăta în ce constă încălcarea acestora, prin textul criticat. În subsidiar, se face trimitere la considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, nr. 241 din 9 martie 2006, nr. 27 din 15 ianuarie 2008 și nr. 506 din 5 decembrie 2013 și se susține că textul criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că textul criticat este constituțional. Arată că prevederile art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate și că își menține punctele de vedere exprimate în deciziile Curții Constituționale nr. 663 din 11 noiembrie 2014 și nr. 472 din 16 iunie 2015.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În cauzele în care față de inculpat s-a dispus o măsură preventivă, judecătorul de cameră preliminară de la instanța sesizată cu rechizitoriu sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației, verifică legalitatea și temeinicia măsurii preventive, procedând potrivit dispozițiilor art. 207.*”

13. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) cu privire la principiul respectării Constituției și a legilor, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1) cu privire la accesul liber la justiție și

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală, cu privire la sintagma „*sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației*” din cuprinsul acestora, excepție ridicată de Adrian Vlad în Dosarul nr. 21.928/325/2016/a1 al Tribunalului Timiș — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Timiș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

art. 23 alin. (1) referitor la libertatea individuală, precum și prevederilor art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la libertate și la siguranță.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 437 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, în urma analizei constituționalității textului criticat, prin raportare la critici de neconstituționalitate similare, a constatat că sintagma „*sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației*” din cuprinsul dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală este neconstituțională.

15. Cum sesizarea Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a avut loc, prin Decizia penală nr. 797 din 4 noiembrie 2016, la o dată anterioară pronunțării și publicării Deciziei nr. 437 din 22 iunie 2017, în Monitorul Oficial al României, Partea I, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală, ce face obiectul prezentului dosar, urmează a fi respinsă, ca devenită inadmisibilă, cu privire la sintagma „*sau, după caz, judecătorul de cameră preliminară de la instanța ierarhic superioară ori completul competent de la Înalta Curte de Casație și Justiție, investit cu soluționarea contestației*” din cuprinsul art. 348 alin. (2) din Codul de procedură penală.

16. Totodată, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 185 din 11 martie 2016, Curtea reține că, în temeiul deciziei de admitere mai sus menționate, prezenta decizie poate constitui motiv de revizuire a unei eventuale hotărâri definitive pronunțate, în cauza de față, pe baza textului criticat, ulterior sesizării Curții Constituționale.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 747

din 23 noiembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan Sorin Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Sorin Grațianu în Dosarul nr. 17.798/301/2016/a1 al Judecătoriei Sector 3 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.834D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 277 din 10 mai 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 17.798/301/2016/a1, **Judecătoria Sector 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**. Excepția a fost ridicată de Sorin Grațianu cu prilejul soluționării unei cereri de reexaminare a modului de stabilire a taxei judiciare de timbru.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2), apreciind ca fiind „un caz de incompetență crasă a instanței” pretenția de timbrare a acțiunii sale, în condițiile în care taxele judiciare de timbru reprezintă venituri publice, care se varsă la bugetul de stat. Având în vedere împrejurarea că litigiul este în contradictoriu cu statul, pretenția de timbrare este illogică, chiar neconstituțională în opinia autorului excepției, întrucât, în cazul în care statul ar avea calitate procesuală activă, acesta ar fi scutit de plata taxei de timbru. În acest context, susține că art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 este incomplet, deoarece „nu prevede și acele situații în care statul, vinovat 100% de situația creată, pretinde a i se plăti taxă de timbru judiciar”.

6. **Judecătoria Sector 3 București — Secția civilă** apreciază că prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 sunt constituționale. În acest sens invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale,

exemplu fiind Decizia nr. 692 din 12 iunie 2008, Decizia nr. 1.248 din 22 septembrie 2011 și Decizia nr. 391 din 26 aprilie 2012, prin care Curtea a statuat că scutirea autorităților publice vizate de plata taxelor judiciare de timbru este justificată, în mod obiectiv și rațional, de faptul că autoritățile respective — creditori bugetari — sunt finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective se fac venit tot la bugetul de stat, astfel că ar fi absurd ca autoritățile în cauză să fie obligate să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, concretizată prin Decizia nr. 277 din 10 mai 2016, prin care s-a statuat că, „principiul egalității prevăzut de Constituție pentru cetățeni nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create”.

9. **Avocatul Poporului** menționează că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind Decizia nr. 277 din 10 mai 2016. În acest context, învederează faptul că își menține punctul de vedere exprimat cu acel prilej, în sensul că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 constituie cadrul legal de drept comun al scutiilor subiective de plata taxelor judiciare de timbru, beneficiarii acestor scutiri fiind numai persoanele prevăzute în mod expres de lege. Rațiunea pentru care anumite autorități publice sunt scutite de plata taxei de timbru este aceea că acțiunile și cererile introduse de ele prezintă o strânsă legătură cu veniturile bugetului de stat, fiind vorba de realizarea unui interes public, și, prin urmare, nu se poate afirma că persoanele fizice sau juridice care urmăresc realizarea unor interese proprii, părți în litigiile cu autoritățile publice prevăzute de art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, se află în aceeași situație juridică.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia, *„Sunt scutite de taxa judiciară de timbru acțiunile și cererile, inclusiv căile de atac formulate, potrivit legii, de Senat, Camera Deputaților, Președinția României, Guvernul României, Curtea Constituțională, Curtea de Conturi, Consiliul Legislativ, Avocatul Poporului, de Ministerul Public și de Ministerul Finanțelor Publice, indiferent de obiectul acestora, precum și cele formulate de alte instituții publice, indiferent de calitatea procesuală a acestora, când au ca obiect venituri publice.”*

13. Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile legale criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (2), potrivit căreia *„Nimeni nu este mai presus de lege”*.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru au mai format obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și din perspectiva unor critici similare, în acest sens fiind Decizia nr. 277 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 1 iulie 2016, prin care Curtea a statuat că reglementarea criticată este constituțională în raport cu criticile formulate.

15. Totodată, Curtea reține că soluția legislativă criticată se regăsea, inițial, în cuprinsul art. 17 din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, act normativ în prezent abrogat, reglementare asupra căreia Curtea Constituțională s-a pronunțat în repetate rânduri, din perspectiva unor critici similare, statuând, de fiecare dată, că reglementarea criticată este conformă cu Legea fundamentală. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 692 din 12 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 24 iulie 2008, Decizia nr. 1.248 din 22 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 21 decembrie 2011, sau Decizia nr. 391 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 1 iunie 2013.

16. În esență, prin deciziile precitate, Curtea a stabilit că *„scutirea autorităților publice, care intră sub incidența textului de lege criticat, de taxe, tarife, comisioane sau cauțiuni pentru cererile, acțiunile și orice alte măsuri pe care le îndeplinesc în vederea realizării creanțelor bugetare are o justificare obiectivă și rațională în faptul că autoritățile respective — beneficiare de*

alocații bugetare —, fiind finanțate de la bugetul de stat pentru a putea funcționa, iar taxele respective făcându-se venit tot la bugetul de stat, ar fi absurd să fie obligate (formal) să plătească din buget o taxă care revine aceluiași buget”. De asemenea, *„Curtea a statuat că principiul egalității, prevăzut de Constituție pentru cetățeni, nu poate ca, prin extensie, să primească semnificația unei egalități între cetățeni și autoritățile publice. Așa cum rezultă din dispozițiile constituționale ale art. 16, cetățenii se bucură de drepturile prevăzute în Constituție și în legi, fiind egali în fața acestora și a autorităților publice, în timp ce autoritățile publice exercită atribuțiile ce le sunt stabilite de lege, potrivit competenței lor, în realizarea funcțiilor pentru care sunt create”*.

17. Totodată, Curtea a subliniat că *„existența calității de autoritate/instituție publică nu este suficientă pentru a beneficia de scutirea prevăzută la art. 30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, aceasta nefiind aplicabilă decât în cazul special al veniturilor publice, iar nu și în cazul în care instituția formulează cereri ca urmare a pretențiilor ce decurg din contracte civile sau comerciale sau alte raporturi ce excedează domeniul strict delimitat al noțiunii de venituri publice. Așa fiind, nu toate pretențiile pecuniare formulate de instituțiile prevăzute în art. 30 alin. (1) din actul normativ menționat sunt scutite de taxa judiciară de timbru. Competența de a califica obiectul cauzei deduse judecării, și, implicit, modalitatea de stabilire a taxei judiciare de timbru aferente litigiului, reprezintă, însă, atributul exclusiv al instanței de judecată. O eventuală interpretare și aplicare greșită a normelor legale incidente cauzei de către instanță excedează controlului Curții Constituționale, aceasta neputându-se substitui instanței de judecată în stabilirea legii aplicabile litigiului”*.

18. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

19. În ceea ce privește critica potrivit căreia textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece *„nu prevede și acele situații în care Statul, vinovat 100% de situația creată, pretinde a i se plăti taxă de timbru judiciar”*, Curtea subliniază faptul că acest aspect excedează competenței Curții Constituționale, iar o eventuală omisiune de reglementare este atributul legiuitorului, care poate interveni în vederea modificării sau completării prevederilor legale criticate.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sorin Grațianu în Dosarul nr. 17.798/301/2016/a1 al Judecătorei Sector 3 București — Secția civilă și constată că prevederile art. 30 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sector 3 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 noiembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri fiscal-bugetare

Având în vedere modificările Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, introduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în sensul plății contribuțiilor sociale cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată,

luând în considerare că este necesară adoptarea în regim de urgență a unui act normativ care să elimine unele disfuncționalități apărute în aplicarea prevederilor acestor acte normative,

având în vedere necesitatea asigurării stabilității locurilor de muncă pentru angajații care beneficiază de scutire de la plata impozitului pe venit în baza art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv asigurarea condițiilor necesare pentru ca salariile nete ale acestor categorii de angajați să nu fie diminuate începând cu 1 ianuarie 2018, ca urmare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2017,

luând în considerare necesitatea asigurării în anul 2018 a aceluiași nivel al veniturilor din salarii și asimilate salariilor realizate în anul 2017 de persoanele fizice scutite de la plata impozitului pe aceste venituri, încadrate în grad de handicap grav sau accentuat, precum și a persoanelor fizice care desfășoară activitatea în domeniul creării de programe pentru calculator, în domeniul cercetării-dezvoltării și inovării, precum și în activități cu caracter sezonier,

având în vedere necesitatea adoptării de măsuri pentru reglementarea situațiilor privind nivelul contribuției de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care beneficiază de concedii medicale, raportată la nivelul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate,

în considerarea faptului că elementele mai sus menționate vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — (1) Prevederile prezentului articol se aplică persoanelor fizice care realizează venituri din salarii și asimilate salariilor în baza contractelor individuale de muncă sau a actelor de detașare, aflate în derulare la data de 31 decembrie 2017, și care se încadrează în categoriile de persoane scutite de la plata impozitului pe venit potrivit art. 60 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al căror salariu brut lunar este majorat cu cel puțin 20% față de nivelul celui din luna decembrie 2017, în perioada de aplicare a prezentului articol, precum și persoanelor fizice prevăzute la art. 168 alin. (2) și (4) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentei ordonanțe de urgență salariul brut din luna decembrie 2017, prevăzut la alin. (1), cuprinde salariul brut de încadrare și elementele de natura veniturilor salariale care se acordă, în fiecare lună, conform contractului individual de muncă valabil în luna decembrie 2017, care constituie bază de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii.

(3) În cazul în care contractul individual de muncă a fost suspendat până la data de 31 decembrie 2017 sau este suspendat la data menționată anterior, iar angajatul își reia activitatea în cursul anului 2018, salariul brut luat în considerare este cel prevăzut la alin. (2).

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică:

a) personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, prevăzut în Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare;

b) în situațiile în care, potrivit acordului de voință al părților, în cadrul perioadei prevăzute la art. III alin. (1) nivelul salariului brut lunar este diminuat sub nivelul prevăzut la alin. (1), de la data modificării contractului individual de muncă;

c) pentru perioada în care contractul individual de muncă este suspendat potrivit Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin derogare de la prevederile art. 168 alin. (5) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, pentru angajații prevăzuți la alin. (1) și (3) angajatorii/plătitorii, după caz, stabilesc, rețin la sursă și plătesc contribuția de asigurări sociale de sănătate, după următoarea formulă de calcul:

$CASS_{reținută} = venit_{brut2018} - CAS_{datorată\ în\ 2018} - salariu_{net\ decembrie2017}$

Simbolurile utilizate au următoarele înțelesuri:

a) $CASS_{reținută}$ = contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută de către angajatori/plătitori din salariul brut în lună, care nu poate fi mai mare decât contribuția calculată și datorată conform dispozițiilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

b) $venit_{brut2018}$ = venitul bază de calcul al CASS, realizat în anul 2018;

c) $CAS_{datorată\ în\ 2018}$ = contribuția de asigurări sociale, calculată și reținută de către angajatori/plătitori, potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare;

d) $salariu_{net\ decembrie2017}$ = salariul net, determinat prin deducerea din salariul brut a contribuțiilor sociale individuale obligatorii, potrivit legii, în luna decembrie 2017, corespunzător salariului brut prevăzut în contractul individual de muncă, aflat în derulare la data de 31 decembrie 2017.

(6) În cazul în care, în cursul lunii, contractul individual de muncă este suspendat, a încetat raportul de muncă sau intervine detașarea angajatului, salariul brut de referință prevăzut la alin. (2) se recalculează proporțional cu numărul de zile lucrate în luna pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.

(7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și în cazul în care, pentru angajații detașați, drepturile salariale sunt plătite de către entitatea la care au fost detașați pe baza informațiilor transmise de angajator referitoare la îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1), respectiv majorarea cu cel puțin 20% a salariului brut de referință prevăzut la alin. (2).

(8) Valoarea reprezentând diferența pozitivă dintre contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată și calculată potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, și contribuția de asigurări sociale de sănătate reținută potrivit alin. (5) se stabilește de către angajator/plătitor și se evidențiază distinct ca sumă dedusă în Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate, reglementată potrivit Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Organul fiscal central transmite zilnic, în sistem informatic, unităților Trezoreriei Statului un fișier conținând sumele deduse potrivit alin. (8). Acest fișier cuprinde și data plății reprezentată de scadența contribuției de asigurări sociale de sănătate declarată. Pe baza acestui fișier se debitează automat un cont distinct de venituri al bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului și se creditează contul de venituri al Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului. Documentul justificativ pe baza căruia se realizează fișierul îl reprezintă Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(10) Organul fiscal central transmite zilnic, în sistem informatic, Casei Naționale de Asigurări de Sănătate informații cu privire la contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată și calculată potrivit prevederilor Legii nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, declarată prin Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

(11) Verificarea modului de determinare a diferenței prevăzute la alin. (8) se realizează de organele fiscale potrivit dispozițiilor Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pe baza unei analize de risc specifice.

(12) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și în cazul în care sunt stabilite diferențe în plus față de suma dedusă de angajator/plătitor prin declarația prevăzută la alin. (8), fie prin corectarea declarației fiscale de către angajator/plătitor, fie prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal competent.

(13) În cazul în care sunt stabilite diferențe în minus față de suma dedusă de angajator/plătitor prin declarația prevăzută la alin. (8), fie prin corectarea declarației fiscale de către angajator/plătitor, fie prin emiterea unei decizii de impunere de către organul fiscal competent, acestea se recuperează la bugetul de stat prin debitarea contului de venituri al Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului și creditarea contului bugetului de stat codificat cu codul de identificare fiscală al angajatorului/plătitorului. În acest caz, angajator/plătitorul este obligat la plata diferenței în minus.

Art. II. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 139 alineatul (1), litera o) se modifică și va avea următorul cuprins:

„o) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator sau din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, primite pe perioada în care persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, conform prevederilor legale;”.

2. Alineatul (4) al articolului 143 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pe perioada în care șomerii beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând indemnizația de asigurări sociale de sănătate de care beneficiază conform prevederilor legale, iar contribuția de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei prevăzute la art. 138 lit. a) și se reține din indemnizația de asigurări sociale de sănătate.”

3. Articolul 144 se modifică și va avea următorul cuprins:

Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate pentru persoanele fizice care beneficiază de indemnizații de asigurări sociale de sănătate

„Art. 144. — Pe perioada în care persoanele fizice prevăzute la art. 1 alin. (2), art. 23 alin. (2) și la art. 32 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concedii medicale și de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat este suma reprezentând indemnizația de asigurări sociale de sănătate de care beneficiază conform prevederilor legale, iar contribuția de asigurări sociale se suportă la nivelul cotei prevăzute la art. 138 lit. a) și se reține din indemnizația de asigurări sociale de sănătate.”

4. După alineatul (5³) al articolului 146 se introduce un nou alineat, alineatul (5⁴), cu următorul cuprins:

„(5⁴) În cazul în care contribuția de asigurări sociale calculată potrivit alin. (5) este mai mică decât contribuția de asigurări sociale stabilită potrivit alin. (5¹), diferența se plătește de către angajator/plătitorul de venit în numele angajatului/beneficiarului de venit.”

5. Alineatul (5¹) al articolului 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5¹) Prevederile art. 146 alin. (5¹)—(5⁴) se aplică în mod corespunzător.”

Art. III. — (1) Dispozițiile art. I sunt aplicabile veniturilor din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele prevăzute la art. I alin. (1) și (3) în anul 2018.

(2) Dispozițiile art. I alin. (12) sunt aplicabile pe perioada prevăzută la alin. (1).

(3) Dispozițiile art. I alin. (13) sunt aplicabile și după perioada prevăzută la alin. (1), în cadrul termenului de prescripție a dreptului de stabilire a creanțelor fiscale prevăzut de Legea nr. 207/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de persoanele prevăzute la art. I alin. (1) și (3) în anul 2018,

Înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, angajatorul/plătitorul poate efectua regularizarea prin depunerea declarației rectificative, până la 31 decembrie 2018.

(5) Dispozițiile art. II se aplică începând cu obligațiile declarative aferente lunii ianuarie 2018.

Art. IV. — În aplicarea art. I și III, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se emit norme aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul muncii și justiției sociale,

Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul sănătății,

Sorina Pintea

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Răzvan Teohari Vulcănescu

București, 8 februarie 2018.

Nr. 3.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

